

даѣ беспѣтно илѣ грѣшно, ако въ такива
 внѣшны книжки оупотребимъ по нѣжди, и
 нѣкоа тѣрска рѣчь, но Обыкновенна, и ко-
 ѣто врѣтъ сѣчки оупотреблѣватъ, сѣрѣчь:
 и церкѣвники, и бѣлцы, оучени и неучени.
 Можемъ това любопытство да оубардимъ
 безъ погрѣшеніе въ Главнытѣ токмоу книги,
 каквѣто въ Еуѣнгеліето и въ Апѣстолатъ,
 който нѣкоиси превѣждатъ илѣ ищатъ да
 ги преведѣтъ. Такива малки погрѣшки ни-
 що насъ не ны бѣркатъ, нѣто иъзведнѣшъ
 щемъ да оуправимъ тойзи мѣзыкъ, и да го
 възвышимъ на най горната стѣпень: Защо
 такива погрѣшки глѣдамы и по дрѣгитѣ
 мѣзыцы. Вѣждамы и въ нашитѣ Славѣнски
 книги, чи ѣдинъ переводъ сосъ дрѣги не сѣ
 срѣща, амѣ всѣка по нова книга на вѣтхѣатъ
 Завѣтъ, и що сѣ четѣтъ Парѣмитѣ въ цер-
 кова, ѣднѣ ѿ дрѣга рѣзнствова. Амѣ по-
 вече трѣба да глѣда, който иъска да превѣж-
 да, да го иърече слѣдостнѣ, и каквѣто го
 иъска свойственнѣ и ѣстѣственнѣ Отѣческѣатъ
 нашъ мѣзыкъ, илѣ каквѣто ще го иърече ѣ-
 динъ Болгаринъ, догаѣ не го ѣ видѣлъ
 написано.

Но